

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 czerwca 1960 r.

w sprawie kosztorysów i rozliczeń za roboty budowlano-montażowe wykonywane w drugim półroczu 1960 r.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 września 1957 r. w sprawie szczegółowego określenia zakresu działania Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz rozgraniczenia właściwości w tej dziedzinie (Dz. U. Nr 52, poz. 253) i w wykonaniu uchwały nr 481 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 14 grudnia 1959 r. w sprawie organizacji prac nad przeliczeniem podstaw kosztorysowania robót budowlano-montażowych na ceny 1960 r. — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wprowadzone zarządzeniem Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 21 czerwca 1960 r. w sprawie podstaw sporządzania kosztorysów na roboty budowlano-montażowe wykonywane po dniu 30 czerwca 1960 r. (Monitor Polski Nr 59, poz. 282) katalogi norm kosztorysowych, cenniki kosztorysowe oraz instrukcja o kosztorysowaniu robót budowlano-montażowych stanowią jednolitą podstawę do opracowywania kosztorysów lub kosztorysów częściowych na obiekty i roboty wykonywane po dniu 30 czerwca 1960 r., na które do dnia 31 sierpnia 1960 r. nie dostarczono wykonawcy kosztorysów opracowanych według zasad obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r.

2. Przez kosztorys częściowy, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć część kosztorysu obejmującą zakres robót stanowiących wyodrębnioną całość techniczną, np. roboty budowlane, roboty instalacyjne elektryczne, roboty instalacyjne sanitarne itp.

§ 2. 1. Kosztorysy lub kosztorysy częściowe, opracowane według zasad obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r. i dostarczone wykonawcy do dnia 31 sierpnia 1960 r., stanowią obowiązującą podstawę do ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty wykonane do dnia 31 grudnia 1960 r., z wyjątkiem robót w elementach nie zakończonych.

2. Kosztorysy lub kosztorysy częściowe opracowane na podstawie normatywów i cen obowiązujących przed dniem

1 lipca 1960 r. tracą ważność z dniem 31 grudnia 1960 r., z wyjątkiem tych części kosztorysów, które dotyczą elementów i robót rozliczonych zgodnie z ust. 1. Kosztorysy te powinny być zastąpione dostarczonymi przez zamawiającego (inwestora) nowymi kosztorysami lub kosztorysami częściowymi opracowanymi na podstawie nowych normatywów i cen obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r. Nie dotyczy to cen katalogowych, które zachowują swoją ważność do czasu zakończenia obiektu i do których należy stosować zryczałtowane dodatki (§ 3 ust. 3).

§ 3. 1. Do robót wykonywanych w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1960 r. na podstawie kosztorysów, opracowanych według zasad i cen obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., mają zastosowanie kosztorysy dodatkowe lub mnożniki procentowe, ujmuje różnicę cen materiałów, taryf i usług. Nie dotyczy to robót remontowych budowlanych i instalacyjnych (§ 15).

2. Kosztorysy dodatkowe i mnożniki procentowe, o których mowa w ust. 1, mogą być opracowane w odniesieniu do całego kosztorysu lub sukcesywnie do kosztorysu częściowego, rozdziałów kosztorysu lub pozycji kosztorysowych, jedynie dla zakresu robót przewidzianych do wykonania do dnia 31 grudnia 1960 r.

3. Kosztorysy dodatkowe na roboty, na które wynagrodzenie określono na podstawie cen katalogowych lub w formie ryczałtu umownego, ujmuje różnicę cen materiałów i taryf dla zakresu robót wykonywanych po dniu 30 czerwca 1960 r., powinny być uzgodnione w formie zryczałtowanych dodatków do cen katalogowych lub ryczałtów umownych. Zryczałtowane dodatki mogą być ustalone również dla poszczególnych części ryczałtów umownych.

§ 4. 1. Inwentaryzacja stanu robót w toku na dzień 30 czerwca 1960 r., przeprowadzana zgodnie z obowiązującymi przepisami, powinna być dokonana szczególnie dokładnie,

a jej wyniki należy uwzględniać przy opracowaniu kosztorysów dodatkowych oraz przy określaniu wysokości faktur na roboty wykonywane po dniu 30 czerwca 1960 r. Wartość robót w toku, objęta inwentaryzacją, nie podlega przeliczeniu na nowe ceny.

2. Inwentaryzację, o której mowa w ust. 1, przeprowadzić należy we wszystkich obiektach bez względu na przyjęty w umowie sposób określenia wynagrodzenia wykonawcy (ceny katalogowe, ryczałty umowne, kosztorysy umowne).

§ 5. 1. Różnice cen, o których mowa w § 3 ust. 1 i ust. 3, oblicza się:

- 1) w zakresie robót budowlanych i inżynierskich, objętych katalogami scalonych norm kosztorysowych — na podstawie wykazów normatywnych ilości materiałów niezbędnych do wykonania robót objętych danym kosztorysem, kosztorysem częściowym, rozdziałem kosztorysu lub pozycją kosztorysu, wyliczonych na podstawie I wydania katalogów scalonych norm kosztorysowych (KSNK) — przy zastosowaniu różnic cen i taryf ogłoszonych przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych w Biuletynie Informacyjnym nr 2/60;
- 2) w zakresie montażu maszyn i urządzeń oraz w zakresie robót elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych — na podstawie ustalonych przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych i ogłoszonych w Biuletynie Informacyjnym nr 3/60 i nr 4/60 mnożników do cen jednostkowych materiałów lub różnic cen jednostkowych materiałów;
- 3) w zakresie cen materiałów, prefabrykatów, aparatury, maszyn i urządzeń nie ujętych w cennikach kosztorysowych, a wycenionych bezpośrednio w kosztorysach — na podstawie cenników zaopatrzeniowych, obowiązujących po i przed 1 lipca 1960 r. lub innych obowiązujących podstawach, podanych w Biuletynach Informacyjnych nr 2/60, nr 3/60 i nr 4/60.

2. Do różnicy cen, określonej w sposób podany w ust. 1, dodaje się różnicę cen pracy sprzętu, obliczoną:

- 1) w zakresie robót ziemnych, nawierzchniowych, kolejowych, drogowych, lotniskowych, inżynierskich wodnych, mostowych i montażu konstrukcji stalowych — na podstawie normatywnych ilości maszynogodzin pracy sprzętu według I wydania odpowiedniego katalogu scalonych norm kosztorysowych oraz różnic cen pracy sprzętu, ustalonych przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych i ogłoszonych w Biuletynie Informacyjnym nr 3/60;
- 2) w zakresie montażu maszyn i urządzeń oraz w zakresie robót elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych — na podstawie ustalonych przez Biuro Norm Budowlano-Montażowych i ogłoszonych w Biuletynie Informacyjnym nr 3/60 i nr 4/60 mnożników do kosztorysowej wartości pracy sprzętu lub różnic cen jednostkowych pracy sprzętu.

3. Różnice cen pracy sprzętu dla robót nie wymienionych w ust. 2 pkt 1 oraz dla robót, dla których nie ustalono mnożników lub różnic cen, o których mowa w ust. 2 pkt 2, zostały ujęte w mnożnikach określonych w załączniku do zarządzenia i nie podlegają dodatkowemu uwzględnieniu.

4. Różnice cen, dotyczące robót przewidzianych do wykonania w II półroczu 1960 r., obliczone według zasad podanych w ust. 1 i 2, powinny być ujęte albo w kosztorysach dodatkowych, albo w formie uzgodnionych pomiędzy zamawiającym a wykonawcą mnożników procentowych (współczynników), ustalonych indywidualnie na podstawie kosztorysów dodatkowych dla danego obiektu lub robót bądź zastosowanych przez analogię do obiektów lub robót podobnych.

5. Do różnic cen, o których mowa w ust. 1, 2 i 4, nie dolicza się narzutów na normatywne koszty bezpośrednie,

ani nie stosuje się mnożników z tytułu zmienionej rentowności.

§ 6. Kosztorys dodatkowy należy sporządzać z uwzględnieniem szczegółowych wyliczeń różnic cen:

- 1) do każdego elementu w fakturach wystawianych za zakończone i odebrane elementy lub
- 2) do zakresu robót, objętego fakturą sporządzoną według ilości obmierzanych robót, bądź szacunku procentowego zaawansowania robót albo
- 3) do całości robót przewidzianych do wykonania w II półroczu 1960 r. z przeliczeniem na dodatek procentowy, stosowany do wartości robót objętych fakturami częściowymi (za elementy, według obmiarów lub według procentowego zaawansowania).

§ 7. 1. Kosztorysy dodatkowe lub mnożniki procentowe, o których mowa w § 5 ust. 4, zamawiający (inwestor) dostarcza wykonawcy w terminie umożliwiającym bieżące zafakturowanie robót, jednakże nie później niż po upływie 2 miesięcy od terminu rozpoczęcia robót objętych kosztorysem.

2. W razie niedostarczenia przez zamawiającego (inwestora) we właściwym terminie kosztorysu dodatkowego i nieudzielenia zlecenia, o którym mowa w § 8 ust. 3, wykonawca ma prawo, w celu zapewnienia bieżącego zafakturowania robót, opracować kosztorys dodatkowy we własnym zakresie na koszt zamawiającego (inwestora) i fakturować na jego podstawie różnicę cen do czasu uzgodnienia kosztorysu z zamawiającym. W tym przypadku koszty opracowania kosztorysu dodatkowego wykonawca pokrywa z bezosobowego funduszu plac w sposób określony w § 8 ust. 3.

3. W zakresie doręczania, sprawdzania oraz uzgadniania kosztorysów dodatkowych, jak również usuwania wad w tych kosztorysach mają odpowiednie zastosowanie postanowienia §§ 17 i 18 ogólnych zasad umów o roboty budowlano-montażowe stanowiących załącznik do zarządzenia Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 14 kwietnia 1958 r. w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe (Monitor Polski z 1958 r. Nr 32, poz. 186 i z 1960 r. Nr 7, poz. 33).

§ 8. 1. Kosztorysy dodatkowe i mnożniki procentowe opracowuje zamawiający we własnym zakresie. W razie braku możliwości wykonania kosztorysów dodatkowych w ramach planowanego funduszu plac zamawiający (inwestor) może wystąpić do jednostki nadrzędnej z wnioskami o odpowiednie podwyższenie osobowego lub bezosobowego funduszu plac.

2. W razie braku możliwości wykonania kosztorysów dodatkowych lub mnożników procentowych przez inwestorów we własnym zakresie na elementy lub roboty, które mają być ukończone do dnia 31 grudnia 1960 r., zamawiający (inwestor) zleca opracowanie kosztorysów dodatkowych wykonawcom robót po cenach obowiązujących w biurach projektów, pomniejszonych o 45%.

3. Wykonawca robót może powierzyć opracowywanie kosztorysów dodatkowych (ust. 2) swoim pracownikom w trybie pracy zlecanej, pokrywając koszty wynagrodzenia z bezosobowego funduszu plac. Ewentualne przekroczenia bezosobowego funduszu plac, wynikające z tego tytułu, uważa się za usprawiedliwione, z tym że przekroczenia te obciążają wyniki osobowego funduszu plac.

§ 9. Przy zleceniu prac, o których mowa w § 8 ust. 3, nie mają zastosowania wymagania przepisów o uprawnieniach do wykonywania prac projektowo-kosztorysowych.

§ 10. Jeżeli roboty przewidziane w umowie do wykonania w 1960 r. przechodzą z winy wykonawcy na rok 1961, obowiązek dokonania przeliczenia kosztorysu w części dotyczącej tych robót oraz koszty z tym związane obciążają wykonawcę.

§ 11. 1. Kosztorysy na roboty wykonywane w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1960 r., opracowane według zasad i cen obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., mogą być przez każdą ze stron (zamawiającego lub wykonawcę) przeliczone przed dniem 31 grudnia 1960 r. według zasad i cen obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r. Koszt przeliczenia obciąża wówczas stronę inicjującą przeliczenie kosztorysu. Druga strona nie może odmówić uzgodnienia i przyjęcia przeliczonego kosztorysu. Przeliczone i uzgodnione kosztorysy stanowią podstawę do rozliczeń w wyżej wymienionym okresie. Przeliczenia te nie mogą powodować zahamowań w zakresie wykonywania robót oraz dokonywania rozliczeń.

2. Rozliczenia dokonane za elementy lub roboty zakończone i odebrane przed przeliczeniem, o którym mowa w ust. 1, nie podlegają rewizji.

§ 12. Obowiązek opracowywania kosztorysów lub kosztorysów częściowych na roboty rozpoczynane po dniu 31 sierpnia 1960 r. według zasad i cen obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r. nie odnosi się do robót kosztorysowanych według katalogu scalonych norm kosztorysowych część IX w zakresie murowania pieców przemysłowych i kotłów parowych oraz budowy kominów fabrycznych i chłodni kominowych, jak również do robót kosztorysowanych według katalogu scalonych norm kosztorysowych część IV — roboty regulacyjne na rzekach i potokach. Termin wprowadzenia nowych zasad i podstaw kosztorysowania dla tych robót zostanie ustalony odrębnie.

§ 13. W fakturach za roboty wykonane po dniu 30 czerwca 1960 r. w odniesieniu do wartości robót wyliczonej na podstawie kosztorysów opracowanych według zasad i cen obowiązujących przed dniem 1 lipca 1960 r., w tym również do cen katalogowych, stosuje się mnożniki przeliczeniowe, podane w załączniku do niniejszego zarządzenia, wynikające z ustalenia średniego poziomu rentowności robót budowlano-montażowych w wysokości 3%.

§ 14. Kosztorysowanie i rozliczanie za roboty budowlano-montażowe w zakresie urządzeń placu budowy, wykonywane po dniu 30 czerwca 1960 r. — do czasu wydania nowego cennika — należy przeprowadzać na podstawie dotychczasowego cennika na urządzenia placu budowy (wydanego w roku 1956) wraz z jego późniejszymi zmianami i uzupełnieniami przy użyciu stawek narzutów na normatywne koszty bezpośrednio stosowanych przed dniem 1 lipca 1960 r. oraz przy zastosowaniu następujących mnożników sprawdzających tak ustalone wartości kosztorysowe do poziomu cen i taryf obowiązujących od dnia 1 lipca 1960 r.:

- 1) do rozdziałów 1, 2, 3, 7, 8, 9, 10 i 12 . . . 1,03,
- 2) do rozdziałów 4, 13 i 14 1,00,
- 3) do rozdziałów 5 i 11 1,15,
- 4) do rozdziału 6 1,13.

Do tak obliczonych wartości kosztorysowych nie stosuje się po dniu 1 lipca 1960 r. kosztorysów dodatkowych, o których mowa w § 3 ust. 1.

§ 15. Faktury w zakresie robót remontowych budowlanych i instalacyjnych, wykonywanych po dniu 1 lipca 1960 r., wystawiać należy na podstawie cennika nr 51-A/60 robót remontowych budowlanych i instalacyjnych oraz obowiązujących cenników montażu urządzeń i wykonania instalacji elektroenergetycznych.

§ 16. W związku z wprowadzeniem nowych podstaw kosztorysowania robót budowlano-montażowych, biura projektów i inne jednostki opracowujące kosztorysy lub kosztorysy częściowe oraz zamawiający i wykonawcy robót uaktualnią umowne terminy dostarczania kosztorysów, uwzględniając przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 17. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1960 r.

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia Ministra
Budownictwa i Przemysłu Materiałów
Budowlanych z dnia 21 czerwca
1960 r. (poz. 281).

MNOŻNIKI PRZELICZENIOWE DLA WARTOŚCI KOSZTORYSOWYCH ROBÓT BUDOWLANO-MONTAŻOWYCH
OBLICZONYCH WEDŁUG ZASAD OBOWIĄZUJĄCYCH PRZED DNIEM 1 LIPCA 1960 R

Lp.	Podstawy kosztorysowania	Rodzaje budownictwa lub robót	Mnożnik przeliczeniowy
1	2	3	4
1	KSNK cz. 1 — tom I i II CER cz. I i cz. XIV	Roboty ziemne i tereny zielone	0,82
2	KSNK cz. 2 i cz. 3 CER cz. II i cz. III	Budownictwo ogólne i wiejskie	0,94
3	KSNK cz. 4 — tom I, CER cz. IV — tom I	Roboty regulacyjne na rzekach i potokach	0,94
4	KSNK cz. 4 — tom II	Budowle wodne śródlądowe	0,93
5	KSNK cz. 5, CER cz. V	Budowa nawierzchni kolejowych i tramwajowych	1,02
6	KSNK cz. 6 i cz. 15 — CER cz. VI	Budowa dróg	1,02
7	KSNK cz. 6, CER cz. VI	Budowa ulic	0,91
8	KSNK cz. 7, CER cz. VII	Budowa mostów i fundamentów specjalnych	1,02
9	KSNK cz. 8, CER cz. VIII	Montaż konstrukcji stalowych	0,87
10	KSNK cz. 9, CER cz. IX	Murowanie pieców przemysłowych, kotłów parowych oraz budowa kominów fabrycznych i chłodni kominowych	0,88

Lp.	Podstawy kosztorysowania	Rodzaje budownictwa lub robót	Mnożnik przeliczeniowy
1	2	3	4
11	KSNK cz. 10, z wyjątkiem działu IV CER cz. X, z wyjątkiem działu IV	Budowa zewnętrznej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej	0,90
12	KSNK cz. 10 — dział IV CER cz. X — dział IV	Budowa zewnętrznej sieci gazowej	1,00
13	KSNK cz. 11 — tom I CER cz. XI — tom I	Instalacje wodociągowe, kanalizacyjne i gazowe	0,89
14	KSNK cz. 11 — tom II CER cz. XI — tom II	Centralne ogrzewanie, klimatyzacja, izolacje termiczne	0,82
15	KNK — Budownictwo morskie	Budownictwo morskie	0,86
16	KSNK cz. 13, CER cz. XIII	Melioracje	0,99
17	Wszystkie cenniki montażu maszyn i urządzeń (CMMU), z wyjątkiem cenników nr 8 i 10	Montaż i demontaż maszyn i urządzeń	0,88
18	Cenniki nr 8 i 10 oraz wszystkie scalone cenniki robót elektroenergetycznych i telekomunikacyjnych	Roboty elektroenergetyczne i telekomunikacyjne	0,94

Uwaga: Skróty użyte w rubryce 2 oznaczają:

- KS NK = Katalog scalonych norm kosztorysowych,
- KN K = Katalog norm kosztorysowych,
- CER = Cennik elementów i robót budowlano-montażowych,
- cz. = część.